

[Ministeren for Grønland.]

der viste sig vanskeligheder hermed, hvorfor sagen havnede her i folketinget. Det er den samme situation i for sig på Grønland. Man stod over for nu at skulle i gang med en lang række af forhandlinger med mange forskellige organisationer, herunder også på GAS-området.

I modsætning til det, der skete her i tinget den 11. marts, erkender vi netop ved fremsættelsen af disse lovforslag i regeringen nødvendigheden af, at vi følger den henstilling, der kom dels fra Grønlands landsråds side, dels fra folketinget gennem debatten her i 1971, nemlig at vi skulle forfølge en lønpolitik, som indsnævrede forskellene mellem de højere lønnede grupper i Grønland — dem behøver vi ikke at definere nærmere; der er en hel del hjemmehørende, og der er en hel del ikke-hjemmehørende, som karakteristisk kommer ind under disse grupper — og så den meget store arbejderbefolkning i Grønland, der er samlet inden for Grønlandsk Arbejdersammenslutnings område, lavtlønsområdet så udpræget.

Det var den henstilling, vi fik, og jeg har ikke på nogen måde kunnet opfange bemærkninger — heller ikke fra hr. Lars Emil Johansens eller hr. Rosings side — om, at disse lovforslag går imod den lønpolitiske linje, vi har været enige om fra 1971, og som hr. Søren B. Jørgensen i sit indlæg illustrerede virkningerne af, nemlig at man på Grønlandsk Arbejdersammenslutnings område i perioden fra 1971 har kunnet registrere en realløn fremgang på 25 pct., hvorimod fremgangen har været meget beskeden for mellemindkomsterne og de højeste indkomster i Grønland, nemlig omkring 3,5 pct., som jeg tror var det tal, der blev nævnt. Der er tale om, at denne periode fremviser en virkelig udvikling imod indsnævring af lønforskellene i Grønland, og det har været regeringen magtpåliggende at forfølge denne linje.

Jeg skal være den første til at indrømme, at der for de større indkomster i Grønland — det gælder både tjenestemandsområdet og de ansatte inden for overenskomstområdet, som ligger på betragtelige indkomster — vil blive tale om, at man kun går meget, meget små skridt. Som jeg gjorde opmærksom på, da jeg havde forhandlinger med

tjenestemændenes organisationer og de øvrige organisationer: hvis det er sådan, at man har en meget stor kurv med for at fylde den op med resultater, så må man nok hellere tage luppen frem. Jeg vil indrømme, at der er ikke meget til dem. Det er nævnt i forslaget, og det er nævnt fra talerstolen, hvor meget eller rettere sagt, hvor lidt der i og for sig er. Men det er, fordi vi har følt i regeringen, at vi gerne ville være loyale over for denne linje.

Jeg bemærkede mig da også med tilfredshed, at hr. Lars Emil Johansen gjorde opmærksom på, at han var enig i intentionerne, det var måden, der bekymrede ham. Det må altså være, så vidt jeg kan forstå, dette, at der har været meget lidt i kurven til de mellemste og højere indkomster, der bemærker hr. Lars Emil Johansen.

Det, der nu sker, er, at vi pr. 1. juni i år, eller omkring 1. juni må jeg nok hellere sige, skal i gang med at forhandle med GAS-området, og jeg kan naturligvis ikke sige på forhånd fra denne talerstol, hvad disse forhandlinger vil ende i. Men hele Grønlandsk Arbejdersammenslutnings medlemskare er, for så vidt angår de kommende overenskomster, frit stillet, der er ikke lagt bånd på dem.

Hvis vi ser på de ørebeløb, der skal erstatte den procentvise dyrtidsregulering for en hel dels vedkommende, så synes jeg, at det er en rimelig måde at betragte dyrtidsreguleringssatsen på. Vi måtte tage udgangspunkt i den danske sats, det er rigtigt, nemlig de 60 øre, men så måtte vi sige: hvad er den disponible indkomst, hvad bliver der tilbage af de 60 øre, når skatten er betalt i Danmark og i Grønland? Det viste sig, at der var en langt bedre dækning i Grønland, end der var i Danmark, og derfor regnede vi os frem til, at 40 øre kunne være en rigtig sats at havne i.

Det er rigtigt, at det grønlandske pristal bygger på andre elementer og har haft en lidt anden udvikling end det danske pristal, men jeg vil da gerne gøre opmærksom på, når der henvises hertil fra talerstolen, at der har jo ikke været de store forskelle mellem det grønlandske og det danske pristal. Det danske pristal lå omkring 148, det grønlandske på 151,2.

Men det er da givet, at der er en række omkostninger at notere sig i Grønland på